GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 130r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

tui. miserans adolescentiam tuam, & rursum
p ponse comparationē loquens dicit. & si illa
oblita fuerit. ego aū non obliuiscar tui. Quis
enim nescat quia dī memoria nec obliuione
rumpit. nec recordatione sarcit. S. cum aliq
deserens preterit. mori mentū obliuis
ci dr; & cum post longum tempus quē uoluerit uisitat. mīr mutabilitatis ēstructudine
recordatus uocat. Quo enim pacto diuinita
tis eius uim obliuio dissipat. cui ipsa q laudabilis memoria essentialiter concordat. Nulla namq nisi aut p̄terita aut absentia recordant. Quom g dīs preteritoꝝ reminiscit. eū ipsa quē in semet ipsis preterunt cuius semp nutui p̄sentia assistunt. Aut quom absentiū recordat. dū omne qd ē p hoc illi presto ē qd in ipso ē. Qd si ei presto non esset. omnino ñ esset. Nam non existentia uidendo creat. existentia uidendo continet. Quicqd g creator ñ uidet. essentia subsistendi caret. Aliqndo aū abauib; in illum similitudo trahit. sicut p moysen dr; expandit alas suas. & accepit eos; & sicut ipsū ait. Sub umbra alarum tuarum protege me. Quia enim nos paruulos dū pregit nutrit. & ñ grau atq onerosa s; leui & blanda protectione nos refouet. dū suas in nos misericordias exerit. qsi more auium sup nos alas tendit. Aliqndo aū insensatis rebꝫ propter infirmitatē nrām alta ēdescensione se comparat. sicut p ipsum dic. Ecce ego stridebo subt uos sicut strider plaustrum onustum feno. Quia enim fenum ē uita carnalium. sicut scriptum ē omnis caro fenum. in eo qd dīs uitam carnalium patit. more plaustri fenum se portare testat. Cui sub fenī onere ē stridere. pondera & iniquitates peccatiuum cum querela tolerare. Cum g dissimiles longe in se similitudines trahit. solleter utuendū est qd quedā talia aliqndo dicant in dō propter effectum opis. aliqndo aū ad indicandā eius substantiā manifestatis. Nam cum in dō oes. s. scapulē. pes. atq ale nominant. effectus quidā operationis ostendit. eū ū manus. brachium. dextera. uel uox in dō dr. p hec uocabula con substantialis ei filius demonstrat. Ipse q̄pe ē manus & dextera. de cui ascensione p moysen pat loquit dicens; tollam in celum manum meam. & iurabo per dexteram meam. Ipse brachiū. de quo ipsū ait. & brachium dīi cui reuelatum ē. Ipse uox. q̄ cum pat gignendo dixit. filius meus es tu ego hodie genui te. & de quo scriptum ē. In pncipio erat uerbum. & uerbum erat apud dīm. & dīs erat uerbum. P qd uerbum fecisse patrem omnia dauid asserit. dicens. Dixit & facta sunt. Do eo brachium habere. ē operantem filiū gignere. Voce tonare. ē consubstantiale sibi filium mundo terribiliter demonstrare. Beato g iob cum dicit dīs si habes brachium sicē dīs & uoce simili tonas. mira dispensatione pietatis cum dum increpat exaltat. quia cum quem sua ēparatione supat. supiorē cunctis demonstrat. Cui in hac ippositione subiungit. Circumda tibi decorem. & in sublime erigere. & esto gloriosus. & speciosis induere uestib; subaudis ut ego. Ipse enim sibi circumdat decorem. de quo scriptum ē. Dīs regnauit. decorem induit. Ipse apud nos in sublime erigit. cum nrīs mentib; in natura sua impenetrabilis ē demonstrat. Ipse ū gloriosus ē. qui dū se ipso pfruit. accedentis laudis indigens ñ est. Ipse speciosis induit uestib; quia seōꝝ angelōꝝ choros quos condidit in usum sui decori assumpsit. & uelut qndam uestem gloriosā sibi celam exhibet. non habentem maculam aut rugam. Unde ei p ipsam dr. Confessionem & decorem induisti. amictus lumine